УДК 082
ББК 94.3
ISSN: 6827-2341

МУЛЬТИНАУКОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ ЯК ТРЕНД РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ НАУКИ – Частина II (Економічні науки, Мистецтвознавство): Міжнародна конференція, м. Київ, 13 квітня 2013 р. Центр наукових публікацій. – 122 стр.
Тираж – 300 шт.

УДК 082
ББК 94.3
ISSN: 6827-2341

Видавництво не несе відповідальності за матеріали опубліковані в збірнику. Всі матеріали надані а авторській редакції та виражають персональну позицію учасника конференції.

Контактна інформація організаційного комітету конференції:

Центр наукових публікацій

E-mail : s-p@cnp.org.ua

Web: www.cnp.org.ua

Зміст:

ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ

Антонова В.А.
МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСІВ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ В МОВАХ НЕСТАЛОГО РИНКОВОГО СЕРЕДОВИЩА 6
Болдирєва Катерина
СИСТЕМА ЕКОНОМІЧНИХ КАТЕГОРІЙ В РАМКАХ НАУКОВОГО МЕТОДУ НА ПРИКЛАДІ КАТЕГОРІЇ ПРИБУТКУ.....9
Ваніна Н.М.
КАПІТАЛІЗАЦІЯ ПІДПРИЄМСТВА ЯК РЕЗУЛЬТАТ ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ КАПІТАЛОМ ПІДПРИЄМСТВА 13
Гень О. С.
СУЧАСНИЙ СТАН РОЗВИТКУ ФІНАНСОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ ІНОЗЕМНИЙ БАНКІВСЬКИЙ КАПІТАЛ НА ФІНАНСОВОМУ РИНКУ УКРАЇНИ 16
Гримак О.Л.
Павлов В.І.
ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНА ОЦІНКА ВОДНИХ РЕСУРСІВ БАСЕЙНУ РІЧКИ ЗАХІДНИЙ БУГ.....20
Жукова Д. А.
СУТНІСТЬ ТА ГЕНЕЗИС РОЗВИТКУ СИСТЕМНОГО ПІДХОДУ 24
Заплатніков М.Ю.
АНАЛІЗ ІСТОРИЧНИХ ЗМІН ЕКОНОМІЧНОГО СКЛАДУ ВЛАСНОСТІ.....27
Запорожець Ю.М.
Станкевич І.В.
КОМПЕТЕНТНІСТЬ, ЯК ФАКТОР КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ВИПУСКНИКІВ ВНЗ НА РИНКУ ПРАЦІ 31
Ковтун Д. О.
Харламова Г. О.
СТАН ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ В УКРАЇНІ ЛЮДСЬКИЙ КАПІТАЛ ТА ЙОГО ОЦІНКА HUMAN CAPITAL AND IST ASSESSMENT 35
Кравчук Н.О.
ВИТРАТНИЙ ПІДХІД ДО ОЦІНКИ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВА.....38
Кулик Є.І.
ТРАНЗИТНИЙ ПОТЕНЦІАЛ УКРАЇНИ: ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ 41
Литвинчук І.Л.
ВЕНЧУРНИЙ КАПІТАЛ У ГЕНЕРАЦІЇ МУЛЬТИНАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ 45
Літовська А.І.
ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ІНТЕРНЕТ-БАНКІНГУ В УКРАЇНІ.....48

$$F(\Omega_1,\ldots,\Omega_N)=\sum_{j=1}^{M}\sum_{i=1}^{N}\int_{\Omega_i^j}[c(x,\tau_i)+\alpha^i]p^j(x)dx\to\min \qquad (5)$$

Використання задач оптимального розбиття множин на практиці дозволить удосконалити процеси управління та регулювання у сфері медичного обслуговування та досягти успіх і результативність реформування у системі охороні здоров'я в цілому.

Література

1. Перспективи розвитку системи охорони здоров'я в Україні: стратегія, тактика та ризики реалізації:матеріали II Міжнародної конференції головних лікарів України, (Київ, 29жовт. 2010) / В. Н. Лехан.
2. Кабінет Міністрів України постанова від 24 жовтня 2012 р. № 1113 Про затвердження порядку створення госпітальних округів у Вінницькій, Дніпропетровській, Донецькій областях та м. Києві.
3. Киселева Е.М., Шор Н. З. Непрерывные задачи оптимального разбиения множеств: теория, алгоритмы, приложения [Текст]: Монография. – К.: Наукова думка, 2005. – 564 с.

Хіміч Г.О.

Старший викладач кафедри фінансів

Київського національного університету технологій та дизайну

ПІДВИЩЕННЯ РОЛІ АМОРТИЗАЦІЙНИХ ВІДРАХУВАНЬ У ФОРМУВАННІ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ

Економічний розвиток країни не можливий без постійного вдосконалення й розширення виробничого потенціалу, що головним чином забезпечується процесом відтворення основних засобів. При сповільненні цього процесу відбувається старіння засобів праці, погіршення якості та зниження конкурентоспроможності продукції, що виробляється.

Головною проблемою сьогодення є те, що виробничі основні фонди в Україні за своєю структурою, якісним, кількісним і віковим станом не відповідають вимогам структурної перебудови економіки і не спроможні задовольнити зростаючі потреби внутрішнього та зовнішнього ринків.

У сучасних умовах важливим джерелом формування внутрішніх інвестиційних ресурсів підприємств, що направляються на модернізацію виробничої бази, технічне переозброєння, розробку і впровадження інновацій є амортизація. Амортизація являє собою об'єктивний економічний процес поступового відшкодування вартості основних засобів у період їх функціонування у виробництві, з метою оновлення до моменту закінчення терміну експлуатації, який залежить від фізичного та морального зносу. Процес відтворення здійснюється через систему амортизації, яка є частиною інвестиційної політики держави.

В останні 50 років у розвинених країнах амортизаційна політика перетворилася на один із головних інструментів стимулювання економічного зростання. Якщо в середині XX ст. частка амортизаційних відрахувань у

загальних інвестиціях становила всього 25 - 30%, то сьогодні вона стабільно тримається на рівні 70-80%, і навпаки, частка прибутку в загальних інвестиціях зменшилася з 50% до 5-10%, а позикових коштів - відповідно з 25 - 30% до 12 - 15% [1]. Дослідження свідчать про чітку спрямованість тенденцій в амортизаційній політиці на посилення інвестиційної активності в зарубіжних країнах і явній відсутності цих тенденцій в українській економіці.

За сучасних умов інвестиційної кризи, спаду виробництва, інфляції гнучка амортизаційна політика держави і окремих промислових підприємств повинна бути одним з основних факторів відновлення економічного зростання. Однак, в теперішній час в Україні відсутня цілеспрямована державна амортизаційна політика, не розроблена концепція відновлення, ефективного накопичення і використання фінансових ресурсів. Чинний механізм амортизації не сприяє чіткому налагодженню процесу відтворення основних фондів. Саме тому, у сфері державного регулювання амортизаційної політики потрібні зміни.

Статистичні дані показують, що в післякризовий період спостерігається значно повільніше зростання обсягів амортизаційних відрахувань порівняно з обсягами інвестицій. У 2010 р. обсяг амортизаційних відрахувань зріс лише на 2,6% порівняно з 2009 р. і складав 24,1 млрд. грн. У 2011 р. обсяг амортизаційних відрахувань склав 26,2 млрд. грн., що на 9% більше у порівнянні з 2010 р. У структурі власних коштів вітчизняних підприємств та організацій, спрямованих на капітальні інвестиції, амортизаційні відрахування склали лише 17,2%. Водночас вже починаючи з другого кварталу 2011 р. спостерігається тенденція до зменшення частки амортизації у структурі джерел фінансування капітальних інвестицій, а також у загальному обсязі власних коштів [2].

Одним із недоліків вітчизняної амортизаційної системи є відсутність зацікавленості підприємств у оновленні основних засобів. Небажання підприємців спрямовувати амортизаційні відрахування у модернізацію основних фондів має дві причини. Перша має психологічний характер і полягає у тому, що наявність індексації та переоцінки основних фондів і так сприяють збільшенню амортизації, зменшенню бази оподаткування та, таким чином, сплати податку на прибуток, а тому у інвестора не виникає потреби спрямовувати кошти на оновлення основних фондів. Друга причина - відсутність належного контролю. На державному рівні необхідним є контроль за напрямом використання амортизаційних коштів. З метою підвищення ефективності використання наданих податкових пільг у Податковому кодексі України передбачено, що суми коштів, вивільнені від оподаткування, спрямовуються підприємствами - платниками податку на збільшення обсягів виробництва, переоснащення матеріально-технічної бази, запровадження новітніх технологій, пов'язаних з основною діяльністю такого платника податку, та/або повернення кредитів, використаних на зазначені цілі, і сплату процентів за ними.

Світовий досвід переконує, що введення пільгових норм амортизаційних відрахувань є одним з найефективніших методів стимулювання інвестиційної діяльності. У деяких країнах норма прискореної амортизації перевищує 100%,

зокрема у Японії вона становить навіть 200% [3]. У Великобританії для малих підприємств передбачено вищий рівень норм амортизації, ніж для великих фірм [4]. Набагато активніше, ніж в Україні, амортизаційне джерело інвестиційних ресурсів використовується і в пострадянських країнах. Зокрема, у Росії частка амортизації, використаної на інвестиції, у обсязі власних коштів підприємств у 2010 р. складала 50% [5]; за рахунок амортизації було профінансовано 20,5% інвестицій в основний капітал. У Росії активно використовується такий різновид податкової пільги як амортизаційна премія, що передбачає одноразове списання на витрати певного відсотка первісної вартості основних фондів, це поширюється на витрати на реконструкцію та модернізацію. З 2009 р. ліміт премії був підвищений і становить 30% первісної вартості основних фондів зі строком корисного використання від 3 до 20 років включно.

Отже, для подолання негативних тенденцій в амортизаційній політиці нашої держави, суттєвого підвищення ролі амортизаційних відрахувань у формуванні інвестиційного потенціалу підприємств, створення зацікавлення у впроваджені та виробництві сучасних технологій необхідно забезпечити:

- підвищити контроль за напрямом використання амортизаційних коштів. З метою підвищення ефективності використання наданих податкових пільг у Податковому кодексі України передбачено, що суми коштів, вивільнені від оподаткування, спрямовуються підприємствами-платниками податку на збільшення обсягів виробництва, переоснащення матеріально-технічної бази, запровадження новітніх технологій, пов'язаних з основною діяльністю такого платника податку, та/або повернення кредитів, використаних на зазначені цілі, і сплату процентів за ними;

- підвищення норм податкової амортизації основних засобів (згідно з Податковим кодексом України, на транспортні засоби, машини та обладнання норма амортизації не може перевищувати 20%, мінімально припустимі строки корисного використання – 5 років);

- застосування прискореної амортизації до окремих галузей економіки. Надавати пільгові норми амортизації потрібно не всім основним засобам 4 групи (машини та обладнання) та 5 групи (транспортні засоби), як це зазначено у ст. 145.1.5 Податкового кодексу України. Насамперед необхідно надати право застосовувати прискорену амортизацію для підприємств, що використовують високотехнологічне обладнання, підприємств IT-сектору, агропромислового комплексу. Недоотримання податків державою через прискорену амортизацію, за умови належного контролю з боку податкових органів за цільовим використанням коштів, через невеликий проміжок часу компенсується за рахунок підвищення таких показників, як покращення якості продукції, продуктивності праці, що, як наслідок, призводить до розширення бази оподаткування, а відповідно і суми сплаченого податку;

- застосування бонусної амортизації щодо обладнання для науково-дослідного та дослідно-конструкторського обладнання. При цьому частка витрат на придбання основних фондів повинна обмежуватися фіксованою сумою та не перевищувати 50 % їх вартості. Надання бонусної амортизації не має передбачати у подальшому використання прискореного методу

амортизації. У разі великої вартості обладнання такий вид податкової пільги необхідно узгоджувати ще на стадії формування бюджетного процесу, оскільки він призводить до значного недоотримання суми податку на прибуток.

Таким чином, амортизаційна політика як чинний інструмент державного регулювання процесу відтворення основного капіталу і як складова частина інвестиційної і загальної фінансово-економічної політики повинна створювати сприятливі умови для стимулювання процесу оновлення основного капіталу, сприяти зміцненню фінансової бази підприємств, їх інноваційній орієнтації і слугувати інструментом поєднання підприємницьких і загальнодержавних економічних інтересів у сфері науково-технічного прогресу.

Література

1. Соколов М. М. Изменения в амортизационной политике как особая форма налогового воздействия на развитие экономики // Все о налогах. – 2008. – № 3. – С. 23 - 29.

2. Павлюк А.П. Щодо особливостей та напрямів стимулювання інвестиційної діяльності підприємств у післякризовий період [Електронний ресурс]: аналітична записка / А.П.Павлюк, Н.С.Мєдвєдкова. – Режим доступу: http://www.niss.gov.ua.

3. Japan releases 2012 tax reform outline / Ernst & Young International Tax Alert (30 December 2010) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://tmagazine.ey.com/wp-content/uploads/2011/01/2010G_CM2209_Japan-releases-outline-of-2011-tax-proposals.pdf

4. An International Comparison of Tax Assistance for Investment in Research and Development / Department of Finance Canada [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.fin.gc.ca/taxexp-depfisc/2009/taxexp0902-eng.asp

5. Инвестиции в основной капитал по источникам финансирования [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.gks.ru/bgd/regl/b11_13/Stg/d6/23-05.htm

Шаповалова И.М.

Аспирант кафедры финансы и кредит Таврического национального университета им. В.И. Вернадского

ОЦЕНКА СОСТОЯНИЯ ИННОВАЦИОННО-ИНВЕСТИЦИОННОГО СЕКТОРА ФИНАНСВОГО МЕХАНИЗМА ГОСУДАРСТВЕННОГО РЕГУЛИРОВАНИЯ СОЦИАЛЬНО-ЭКОНОМИЧЕСКОГО РАЗВИТИЯ

В условиях кризиса наиболее острой проблемой, присущей всем регионам Украины, стало сокращение объемов накопленных финансовых ресурсов в регионах вследствие дефицита инвестиционных ресурсов. Так, по оценкам экспертов, эффективное развитие региональных экономических структур требует более 40 млрд. дол. США инвестиционных ресурсов [1].

Кроме общего дефицита инвестиционных ресурсов, для регионов характерна значительная неравномерность в объемах капиталовложений. По результатам 2010 года объем инвестиций в основной капитал сократился в 1,5 раза по сравнению с 2008 годом. Межрегиональные диспропорции в объемах